

2010-04-30

PERSCOMMUNIQUÉ

Interindustriële loonverschillen in de EU-landen: hoe vervolledigen de tijdsvariërende gegevens van de verschillende landen het beeld?

door Philip Du Caju, Gábor Kátay, Ana Lamo, Daphne Nicolitsas en Steven Poelhekke

NBB Working Paper No 189 - Research Series

Deze paper levert aanwijzingen voor het bestaan en voor de oorzaken van loonverschillen tussen sectoren door gebruik te maken van tijdsvariërende informatie uit acht verschillende landen van de Europese Unie (EU). De loonverschillen worden geraamd aan de hand van de Structure of Earnings Survey (SES), een gegevensbestand van in overeenstemming gebrachte gegevens over werkgevers-werknemers, ingezameld bij een ruime steekproef van ondernemingen in acht landen (België, Duitsland, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Nederland en Spanje). De paper documenteert het bestaan en de persistentie van zowel de waargenomen als de conditionele (d.w.z. voor soortgelijke werknemers in vergelijkbare banen) loonverschillen tussen sectoren, en tracht een antwoord te formuleren op de volgende drie vragen. Ten eerste, zijn er aanwijzingen die steun verlenen aan de opvatting dat de loonverschillen de niet-waargenomen werknemerskwaliteit weerspiegelen? Ten tweede, houden de verschillen in de sectorwinsten en structuur verband met de geraamde conditionele loonverschillen tussen sectoren? Ten derde, spelen de arbeidsmarktinstellingen een rol bij het verklaren van de verschillen inzake hun vermogen om winst te genereren?

Wanneer wordt gekeken naar de waargenomen loonverschillen tussen de industrieën op NACE2-niveau - d.w.z. de globale verschillen zonder correctie voor de kenmerken van de werknemers, banen of ondernemingen - en wanneer deze verschillen tussen de landen over de twee jaar worden vergeleken, komen we tot de vier volgende bevindingen. Ten eerste zijn, zoals reeds duidelijk aangetoond in de literatuur, de niet-gecorrigeerde interindustriële loonverschillen aanzienlijk. Ten tweede blijkt de rangschikking van de industrieën naar omvang van de verschillen vergelijkbaar in de verschillende landen. Ten derde blijkt er, ondanks de vergelijkbaarheid van de rangschikking van de industrieën in de verschillende landen, toch enig verschil in de graad van loonverschillen te bestaan tussen de landen. De dispersie is het hoogst in Spanje, Ierland, Hongarije en Griekenland, en het laagst in België, Duitsland en Italië. Ten vierde blijken de verschillen zich in de loop der tijden te handhaven. Dezelfde conclusies gelden ook wanneer de loonverschillen worden gecorrigeerd voor de waarneembare kenmerken van de werknemers, banen en ondernemingen. Bovendien kunnen de niet-waarneembare kenmerken van de werknemers geen verklaring bieden voor de loonverschillen.

We tonen aan dat de winsten in de sectoren positief gecorreleerd zijn met de loondifferentiëlen, hetgeen de opvatting schraagt dat de sectoren de winsten delen met hun werknemers. Daarnaast stellen we een negatief verband vast tussen de concurrentie op sectoraal niveau en de loondifferentiëlen. Ten slotte blijkt uit onze resultaten dat rent sharing intensiever is naarmate het percentage ondernemingen met een collectieve arbeidsovereenkomst op ondernemingsniveau in de sector hoger is, en naarmate de collectieve arbeidsovereenkomst een grotere dekking heeft. We kunnen concluderen dat de loonverschillen tussen sectoren in overeenstemming zijn met rent sharing.